

Publicerad 2010-01-25 19:30 av sifaka

Aphelion

Jag borstar tänderna.

Om jag tittar ut kan jag se förbi reflektionen och in i mörkret.

I sluttningen blänker dammar som svarta ögon och hos grannen hänger papperslyktor i träden.

Det är muminfamiljen som har fest, alla får önska sig vad dom vill, en önskning var, hela natten.

Jag går upp för snökullen med mitt långa hår och mina fräknar.

Jag har en mörkblå kappa, vinden är ljum.

Jag kliver över muren.

Jag dansar.

Jag ler och jag är andlöst vacker.

Jag kan dansa med ett leende.

Hela natten, mitt i mitten, blandad med alla dom andra.

Här är sanningen.

Det finns inga papperslyktor.

Det finns sopsäckar och farstulampor och nästan ingen snö.

I reflektionen har jag inga fräknar.

I verkligheten är håret platt och huden blek.

Och jag står kvar.

Borstar fast det blöder.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren sifaka med Poeter.se id #31970 innehar upphovsrätten